

Nr 22.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 72, såvitt propositionen avser ändringar i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt, jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 25 februari 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 72, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt samt om fortsatt giltighet av förordningen,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med de grunder som angivits i propositionen förordna om restitution av erlagd pappersskatt intill ett sammanlagt belopp av fyra miljoner kronor.

Ovannämnda vid propositionen fogade författningsförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt samt om fortsatt giltighet av förordningen.

Härigenom förordnas, *dels* att 1 § 1 mom. samt 2—4, 7, 13, 14 och 22 §§ förordningen den 11 juni 1948 om pappersskatt, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1949, skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives *dels ock* att förordningen i sålunda ändrat skick skall äga fortsatt giltighet intill utgången av juni månad 1950.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

1 §.

<p>1 m o m. För följande — — — (p a p p e r s s k a t t), nämligen a) för papp och papper i obearbetat skick (med undantag av träfiber-</p>	<p>1 m o m. För följande — — — (p a p p e r s s k a t t), nämligen a) för papp och papper i obearbetat skick (med undantag av träfiber-</p>
---	---

Nuvarande lydelse:

plattor), i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 828—834, 835: 2, 836, 837, 843—846 och 848—857: 2, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller vidare bearbetning eller ock införes till riket,

b) för papp och papper i bearbetat skick samt arbeten av papp och papper, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 827—877, 968—975, 978—990, 998, 1009, 1061—1071, 1129—1130 och 2048, där varan införes till riket för återförsäljning eller eljest för att användas i förvärvssyfte, *samt*

c) för tryckalster av papp eller papper, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 878—891, där varan införes till riket och det tillika är uppenbart, att varan framställts huvudsakligen för avsättning i Sverige.

Föreslagen lydelse:

plattor *samt vulkanfiber och annan kemiskt beredd fiberpapp i plattor*), i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 828—831, 833—834, 835: 2, 836, 837, 843—846 och 848—857: 2, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller vidare bearbetning eller ock införes till riket,

b) för papp och papper i bearbetat skick samt arbeten av papp och papper, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 542, 827—877, 968—975, 978—990, 998, 1009, 1061—1071, 1129—1130 och 2048, där varan införes till riket för återförsäljning eller eljest för att användas i förvärvssyfte,

c) för tryckalster av papp eller papper, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiska numren 878—891, där varan införes till riket och det tillika är uppenbart, att varan framställts huvudsakligen för avsättning i Sverige, *samt*

d) *för pappersmassa, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförlig till statistiska numren 816—825, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller vidare bearbetning eller ock införes till riket, samt varan tillika är avsedd att, i befintligt skick eller efter bearbetning, användas i stället för skattepliktig vara eller av sådan vara framställd produkt.*

2 §.

1 m o m. Skatten skall — — — äger rum.

2 m o m. Har tidningspapper — — — av köparen.

1 m o m. Skatten skall — — — äger rum.

2 m o m. Har tidningspapper — — — av köparen.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

3 m o m. Där vara, som utan att skatt erlagts för densamma utlämnats av tillverkaren för att i befintligt skick eller efter bearbetning utföras ur riket, av köparen använts för annat ändamål, skall skatten erläggas av köparen.

3 §.

1 m o m. Skyldighet att — — — äger rum.

1 m o m. Skyldighet att — — — äger rum.

2 m o m. Där tidningspapper — — — ianspråktagande sker.

2 m o m. Där tidningspapper — — — ianspråktagande sker.

3 m o m. I fall som avses i 2 § 3 mom. inträder skattskyldigheten, då varan av köparen tages i anspråk för annat ändamål än för utförelse ur riket i befintligt skick eller efter bearbetning.

4 §.

Skatten utgår med femton öre för kilogram.

Skatten utgår med femton öre för kilogram, dock att skatten utgår med fem öre för kilogram vid införelse till riket av skattepliktig vara, hänförlig till statistiska numret 827 i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning.

Beträffande till — — — varans nettovikt.

Beträffande till — — — varans nettovikt.

7 §.

1 m o m. Den som ämnar bedriva tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a), skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

1 m o m. Den som ämnar bedriva tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a) eller d), skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

Nuvarande lydelse:

2 m o m. Har tidningspapper —
— — och postadress.

3 m o m. Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan enligt 1 eller 2 mom., skall underrättelse därom snarast lämnas till kontrollstyrelsen.

Föreslagen lydelse:

2 m o m. Har tidningspapper —
— — och postadress.

3 m o m. I fall som avses i 2 § 3 mom. åligger det köparen att innan han tager varan i anspråk för annat ändamål än för utförelse ur riket i befintligt skick eller efter bearbetning göra skriftlig anmälan därom till kontrollstyrelsen. Denna anmälan skall innehålla uppgift om köparens fullständiga namn och postadress.

4 m o m. Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan enligt denna paragraf, skall underrättelse därom snarast lämnas till kontrollstyrelsen.

13 §.

1 m o m. Den som bedriver tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a), skall för varje kalenderkvartal till kontrollstyrelsen avlämna en på tro och heder upprättad deklARATION angående den myckenhet skattepliktiga varor som av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning med angivande tillika av varornas vikt ävensom den å varorna belöpande skatten.

Deklaration, varom — — — deklARATIONEN avser.

Om särskilda — — — deklARATIONEN avser.

2 m o m. I fall som avses i 2 § 2 mom. skall deklARATIONEN avgivas i enlighet med de föreskrifter kontrollstyrelsen meddelar.

I deklARATIONEN som avses i 13 § må avdrag göras för den myckenhet skattepliktiga varor, som

a) utlämnats från tillverknings-

1 m o m. Den som bedriver tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a) eller d), skall för varje kalenderkvartal till kontrollstyrelsen avlämna en på tro och heder upprättad deklARATION angående den myckenhet skattepliktiga varor som av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning med angivande tillika av varornas vikt ävensom den å varorna belöpande skatten.

Deklaration, varom — — — deklARATIONEN avser.

Om särskilda — — — deklARATIONEN avser.

2 m o m. I fall som avses i 2 § 2 och 3 mom. skall deklARATIONEN avgivas i enlighet med de föreskrifter kontrollstyrelsen meddelar.

I deklARATIONEN, som avses i 13 §, må avdrag göras för den myckenhet skattepliktiga varor, som utlämnats från tillverkningsstället för att i befintligt

Nuvarande lydelse:

stället för att i befintligt skick eller efter bearbetning utföras ur riket eller

b) enligt bevis av tullmyndighet påförts skatt vid införsel till riket.

På särskild — — — från köparen.

Föreslagen lydelse:

skick eller efter bearbetning utföras ur riket. Har vid den tillverkning, som deklarationen avser, använts annan skattepliktig vara, må avdrag i deklarationen göras även för den myckenhet av sistnämnda vara, som visas hava tidigare blivit påförä skatt.

På särskild — — — från köparen.

Där kontrollstyrelsen så förordnar är köpare av skattepliktig vara, som utlämnats från tillverkningsstället för att i befintligt skick eller efter bearbetning utföras ur riket, skyldig att till kontrollstyrelsen avlämna en på tro och heder avgiven skriftlig försäkran rörande ändamålet med inköpet.

22 §.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a), eller tager i anspråk tidningspapper på sätt i 2 § 2 mom. sägs eller efter anmälan om avbrott i rörelsen fortsätter densamma i strid mot bestämmelserna i 8 § första stycket, straffes med dagsböter, ej under tjugu.

Den som — — — sex månader.

Underlåter någon — — — trehundra kronor.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som avses i 1 § 1 mom. a) eller d), eller underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet, varom i 7 § 2 eller 3 mom. stadgas, eller efter anmälan om avbrott i rörelsen fortsätter densamma i strid mot bestämmelserna i 8 § första stycket eller uppsåtligen lämnar oriktig uppgift i försäkran som i 14 § sista stycket sägs, straffes med dagsböter, ej under tjugu.

Den som — — — sex månader.

Underlåter någon — — — trehundra kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1949.

Med avseende å ikraftträdandet skola följande bestämmelser gälla.

1. Den som vid ikraftträdandet innehar pappersmassa som avses i 1 § 1 mom. d) skall, med de undantag varom nedan under punkt 2 förmäles, erlägga pappersskatt härför (lagerskatt).

2. Lagerskatt skall icke utgå för pappersmassa, som visas hava levererats från tillverkaren före den 1 juli 1948. Ej heller skall lagerskatt utgå

för sådan pappersmassa, som den 1 april 1949 innehades av tillverkaren eller som före nämnda dag levererats till annan för att i befintligt skick eller efter bearbetning utföras ur riket.

I övrigt föreligger skattskyldighet endast i den mån varans vikt överstiger 1 000 kilogram.

3. Vad i 4—6, 9—13, 15, 16, 18, 22—24, 26—29 och 31 §§ förordningen om pappersskatt är stadgat skall i tillämpliga delar gälla även beträffande lagerskatten, dock att i 13 § omförmäld deklaration skall avlämnas senast den 30 april 1949.

4. Kontrollstyrelsen äger utfärda de ytterligare föreskrifter som erfordras för uttagande av lagerskatten.

5. Den som vid ikraftträdandet av denna förordning bedriver tillverkning som avses i 1 § 1 mom. d) skall fullgöra den i 7 § 1 mom. föreskrivna anmälningsskyldigheten senast den 20 april 1949.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må nämnas, att i propositionen föreslås, att förordningen om pappersskatt, vars giltighetstid utgår den 30 juni 1949, skall erhålla fortsatt giltighet för tiden till och med den 30 juni 1950.

Vidare föreslås ändringar i förordningen om pappersskatt beträffande beskattningen av *dels* vulkanfiber och annan kemiskt beredd fiberpapp i plattor, *dels* importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper, *dels* pappersmassa, som är avsedd att användas i stället för vara, för vilken pappersskatt utgår, m. m. *dels ock* importerad asfalttakpapp m. m. Därjämte föreslås ändrade bestämmelser *dels* i fråga om tillverkares rätt att i deklaration göra avdrag för vissa varupartier, *dels ock* beträffande kontrollen över varor, som utlämnas av tillverkare för utförsel ur riket, m. m. Samtliga ändringar föreslås skola träda i kraft den 1 april 1949. Vidare förordas, att pappersskatt (lagerskatt) skall utgå å vissa lager av pappersmassa, som vid ikraftträdandet innehavas av annan än tillverkare av pappersmassa, dock endast i den mån lagret överstiger 1 000 kilogram.

I propositionen hemställs därjämte om bemyndigande för Kungl. Maj:t att, i enlighet med vad som förutsatts vid överläggningarna med pappersbruket angående den inhemska försörjningen med papper och papp under år 1949, förordna om viss restitution av pappersskatt intill ett sammanlagt belopp av 4 miljoner kronor.

Rörande frågan om pappersskattens fortbestånd för tiden efter juni 1949 samt förslaget om viss restitution av pappersskatt avser utskottet — såsom av utskottets yttrande närmare framgår — att senare under riksdagen framlägga särskilt betänkande. I nu förevarande betänkande behandlas sålunda endast de i propositionen föreslagna ändringarna i förordningen om pappersskatt.

Till utskottets behandling ha överlämnats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen:

1) de likalydande motionerna I: 252 av herr *Näsgård* m. fl. och II: 317 av herrar *Werner* och *Svensson* i Grönvik, vari hemställts, »att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 72 måtte besluta dels att vid en eventuell förlängning av giltighetstiden av kungl. förordningen den 11 juni 1948 angående pappersskatt till § 1 mom. 2 foga sådana tillämpningsföreskrifter att den nyhetsförmedlande tidningspressen, oavsett dess nyhetsinnehåll eller vilken samhällsgrupp som är läsare därav, icke måtte beläggas med pappersskatt, dels att redan påförd eller av tidningarna i fråga inbetald sådan skatt måtte till dem restitueras, samt att vederbörande utskott ville utarbета förslag till härför erforderliga författningsändringar»; samt

2) de likalydande motionerna I: 255 av herr *Domö* m. fl. och II: 320 av herrar *Hjalmarson* och *Staxäng*, vari hemställts, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 72 i vad den gäller förslag till förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt samt om fortsatt giltighet av förordningen».

I samband härmed vill utskottet erinra om följande vid riksdagens början väckta motioner, nämligen:

a) de likalydande motionerna I: 26 av herrar *Gustaf Elofsson* och *Karl Persson* samt II: 25 av herr *Johnsson* i Skoglösa m. fl. angående skatt på s. k. kolorerad veckopress, samt

b) de likalydande motionerna I: 218 av herrar *Öhman* och *Norling* samt II: 272 av herr *Hagberg* i Luleå m. fl. om upphävande av bl. a. beskattningen av papper.

Med hänsyn till att utskottet, såsom ovan anmärkts, i förevarande betänkande endast avser att behandla det i propositionen framlagda förslaget om ändringar i förordningen om pappersskatt, göres en motsvarande uppdelning i behandlingen av motionerna. I detta betänkande kommer utskottet sålunda endast att redovisa sin ståndpunkt till det i motionerna I: 255 och II: 320 framställda yrkandet om avslag å propositionen, i vad densamma innefattar förslag till ändringar i förordningen om pappersskatt. I övrigt komma motionerna att behandlas i samband med att utskottet senare under riksdagen tager ställning till de i propositionen behandlade frågorna om pappersskattens fortbestånd för tiden efter juni månad 1949 samt om bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om viss restitution av pappersskatt.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna I: 255 och II: 320 framställda yrkandet, såvitt detsamma behandlas i detta betänkande, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 255.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Enligt förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt skall för papper och papper till staten erläggas särskild skatt (pappersskatt). Det skat-

tepliktiga varuområdet finnes angivet i 1 § nämnda förordning genom hänvisning till vissa i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna nummer, till vilka de skattebelagda varorna äro hänförliga. Skatt skall sålunda enligt 1 § 1 mom. a) erläggas för papp och papper i obearbetat skick (med undantag av träfiberplattor), i tulltaxan hänförliga till statistiska numren 828—834, 835: 2, 836, 837, 843—846 och 848—857: 2, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller vidare bearbetning eller ock införes till riket.

Enligt 1 § 1 mom. b) skall skatt erläggas för papp och papper i bearbetat skick samt arbeten av papp och papper, i tulltaxan hänförliga till statistiska numren 827—877, 968—975, 978—990, 998, 1009, 1061—1071, 1129—1136 och 2048, där varan införes till riket för återförsäljning eller eljest för att användas i förvärvssyfte.

I 1 § 1 mom. c) stadgas, att pappersskatt skall erläggas för tryckalster av papp eller papper, i tulltaxan hänförliga till statistiska numren 878—891, där varan införes till riket och det tillika är uppenbart, att varan framställts huvudsakligen för avsättning i Sverige.

I 1 § 2 mom. stadgas, att skatt icke skall utgå för ofärgat eller färgat tidningspapper som användes för tryckning av allmän nyhetstidning (ur statistiska numren 837 och 857: 2), och att skatt ej heller skall utgå för i 1 mom. avsedd vara vilken såsom postförsändelse införes till riket.

Enligt vad i förordningen vidare stadgas skall förordningen, som trädde i kraft den 1 juli 1948, gälla till och med den 30 juni 1949.

Beträffande motiveringen för de i propositionen föreslagna ändringarna i förordningen om pappersskatt tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen:

Undantag från pappersskatten beträffande vulkanfiber och annan kemiskt beredd fiberpapp i plattor s. 9—11.

Beskattningen av importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper s. 11—13.

Införandet av pappersskatt i vissa fall å pappersmassa s. 13—20.

Ändring i fråga om skattesatsen för importerad asfalttakpapp och annan likartad papp s. 20—21.

Ändring i fråga om tillverkarens rätt att i deklaration göra avdrag för vissa varupartier s. 21.

Ändring beträffande kontrollen över varor, som utlämnas av tillverkare för utförsel ur riket, m. m. s. 21—23.

Ikraftträdandet av ändringarna i pappersbeskattningen s. 23.

I *motionerna I: 255 och II: 320* har bland annat anförts, att erfarenheterna under den tid pappersskatten utgått visade på uppenbara olägenheter av denna skatteform. Genom att skatten utginge med 15 öre per kilogram papper, belastades billigare papperssorter tyngre än andra. Resultatet hade därför blivit en viss snedvridning av produktionen till förmån för dyrare

papperssorter. En viss övergång till andra och dyrbarare emballage t. ex. av textila råvaror eller trä kunde befaras ha ägt rum. Av de i propositionen nr 72 föreslagna ändringarna i förordningen om pappersskatt och motive-ringarna härför framginge också, hur starkt och ojämnt skatten påverkade rådande konkurrensförhållanden inom näringslivet. Att en skattereglering i detalj måste tillgripas torde bättre än något annat visa, hur olämplig denna skatteform vore. De i propositionen föreslagna ändringarna i förordningen om pappersskatt vore tillräckliga bevis för detta påstående.

I anledning av propositionen ha till utskottet inkommit *skrifter* från Isoleringsaktiebolaget WMB, Göteborg, och Sveriges fotoleverantörers förbund. Av innehållet i skrifterna må här omnämnas följande.

Isoleringsaktiebolaget WMB har hemställt om sådan ändring av förordningen om pappersskatt att papper, som bolaget använde för tillverkning av isoleringsmaterialet wellit, undantoges från beskattning. Till stöd för sitt yrkande har bolaget åberopat innehållet i en av bolaget den 14 september 1948 till Kungl. Maj:t ingiven skrift.

I sagda skrift den 14 september 1948 har bolaget särskilt framhållit, att wellit bestode av plattor, sammansatta av ett flertal skikt omväxlande korrugerade och plana papper. Materialet framställdes av s. k. wellitpapper, som utgjordes dels av kraftkvistpapper och dels av ett papper, som till kvaliteten i huvudsak överensstämde med 50 g tidningspapper. Bland wellitkvaliteterna särskildes två grupper, dels impregnerade och dels oimpregnerade. De oimpregnerade kvaliteterna utgjordes av enbart papper med en liten tillsats av bindemedel och i de impregnerade kvaliteterna utgjorde papperet ca 75 procent av den färdiga produkten per viktsenhet. Ingen av de olika tillverkningarna användes som emballage eller till något annat ändamål, som fölle inom det verksamhetsområde, som landets olika wellitpappfabriker bearbetade. Wellit användes endast såsom isoleringsmaterial och hade därvid i många konstruktioner visat sig kunna ersätta annat isoleringsmaterial, såsom träfiberplattor vilka erfordrade betydligt mera trä per volymenhet för sin tillverkning.

Wellit hade tillverkats här i landet sedan år 1940 och hade till en början mest använts för kylisoleringar. Under senaste åren hade welliten emellertid fått en mycket vidgad användning för husisoleringar, och detta vore nu det huvudsakliga användningsområdet. I och med att skatt pålagts welliten hade detta material kommit att bli dyrare än träfiberplattorna, vilka vore undantagna från denna beskattning, och i konkurrensen torde detta för welliten komma att innebära stora nackdelar. Såsom situationen nu tedde sig funnes risk för att bolagets fabrik helt måste stängas. Detta hade den konsekvensen, att tillverkningen av wellit för kylisolering komme att upphöra, då tillverkning av endast sådan wellit torde bli oekonomisk. Detta skulle i sin tur leda till att en ökad import av kork bleve nödvändig, vilket syntes vara mindre lämpligt med hänsyn till landets behov av utländsk valuta.

Bolaget ville vidare påpeka att en stängning av fabriken även i ett annat avseende kunde få allvarliga konsekvenser. För närvarande påginge ett exploateringsarbete avseende wellitpatenten i ett flertal länder såväl i Europa som i andra världsdelar. Detta innebure, att bolaget sökte sälja patenten i olika länder genom avtal, där köparna finge förbinda sig att anskaffa en komplett wellitfabrik, som tillverkades och levererades av bolaget här i Sverige. Förhandlarna fordrade, att bolaget kunde visa att fabriken i Sverige arbetade med gott resultat.

I sin till utskottet ingivna skrift har bolaget vidare anfört att — enligt vad bolaget inhämtat — yttrande över bolagets skrift den 14 september 1948 avgivits av kontrollstyrelsen och bränslekommissionen. Kontrollstyrelsen hade därvid tillstyrkt bolagets framställning. Bränslekommissionen hade för sin del framhållit, att därest skattefrihet för wellit skulle beviljas borde densamma utsträckas att omfatta även med wellit likartade produkter, främst s. k. isoleringsmattor. Betydande mängder papper och pappersgarn användes vid tillverkningen av dylika mattor. Därest skattefriheten skulle finnas icke böra utsträckas till att omfatta nu ifrågavarande produkter borde enligt kommissionens mening ej heller råvaran wellit undantagas från beskattning.

Häremot ville bolaget invända, att det enligt bolagets mening icke vore riktigt att jämställa wellit med stenullsmattor. Isoleringsmaterialet wellit vore nämligen uppbyggt helt av papper i flera skikt med omväxlande korrugerade och plana delar under det att i stenuills- och glasullsmattor papperet helt tjänade som ett emballage för isoleringsmaterialet, som vore glasull eller stenull. Åtgången av papper per kubikenhet vore också med anledning därav helt olika, och pappersskatten drabbade på ett helt annat sätt wellit än stenullsmattor. En jämförelse mellan wellit och de skattefria träfiberplattorna vore mera berättigad.

Sveriges fotoleverantörers förbund har avstyrkt förslaget om beskattning av importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper. Fotografiskt papper kunde på intet sätt jämställas med sådant papper, som pappersskatten för närvarande omfattade. Det utgjorde nämligen en rent fotokemisk produkt och kunde icke betecknas såsom en pappersprodukt. Enligt propositionen hade vulkanfiber undantagits från beskattning på grund av denna varas speciella egenskaper och sättet för dess tillverkning. Enligt förbundets mening torde det föreligga ett analogt fall med det ljuskänsliga, fotografiska papperet och förbundet kunde icke finna skäl, varför dessa varor skulle behandlas olika i beskattningshänseende. Den tull som åsatts ljuskänsligt, fotografiskt papper vore en ren finanstull och sålunda icke avsedd att skydda den inhemska produktionen. Den svenska tillverkningen hos Aktiebolaget Ceaverken hade tillkommit ur beredskapssynpunkt och åtnjöte ett betydande statligt understöd. Ljuskänsligt, fotografiskt papper användes i stor utsträckning för rent försörjningsmässiga ändamål. Försvaret, industrien och sjukhusen utgjorde stora avnämare. Varan försåldes i smärre enheter, varför

betydande praktiska svårigheter skulle uppstå vid en fördelning av den ifrågasatta skatten. Därest utskottet trots de betänkligheter, som framförts, skulle förorda det i propositionen framlagda förslaget utginge förbundet ifrån, att de ökade kostnaderna icke pålades handeln med de knappa marginaler, som för närvarande gällde, utan skulle bäras av förbrukarna.

Slutligen må nämnas att vid behandlingen inom utskottet av förslaget om uttagande av lagerskatt å pappersmassa varit tillgänglig en av *överdirektören och chefen för kontrollstyrelsen* upprättad promemoria i denna fråga.

Utskottets yttrande.

I förevarande proposition nr 72 har hemställts, att förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt, vars giltighetstid utgår den 30 juni 1949, skall erhålla fortsatt giltighet för tiden till och med den 30 juni 1950. Vidare föreslås i propositionen ett flertal detaljändringar i fråga om pappersbeskattningen, och dessa ändringar skola enligt förslaget träda i kraft den 1 april 1949.

I propositionen har därjämte hemställts om bemyndigande för Kungl. Maj:t att för år 1949 till pappersbruken restituera pappersskatt med 50 kronor per ton för kemisk massa, avsedd att användas vid tillverkning av papper och papp för hemmamarknaden, intill en sammanlagd kvantitet av högst 80 000 ton eller tillhopa högst 4 miljoner kronor.

I anledning av propositionen ha inom riksdagen väckts följande motioner, nämligen *dels* de likalydande motionerna I: 252 (av herr Näsgård m. fl.) och II: 317 (av herrar Werner och Svensson i Grönvik) *dels ock* de likalydande motionerna I: 255 (av herr Domö m. fl.) och II: 320 (av herrar Hjalmarson och Staxäng). I förstnämnda två motioner har yrkats, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte besluta *dels* att vid en eventuell förlängning av giltighetstiden av förordningen om pappersskatt till 1 § 2 mom. fogas sådana tillämpningsföreskrifter att den nyhetsförmedlande tidningspressen, oavsett dess nyhetsinnehåll eller vilken samhällsgrupp som är läsare därav, icke måtte beläggas med pappersskatt och *dels* att redan påförd eller av tidningarna i fråga inbetald sådan skatt måtte till dem restitueras. I de likalydande motionerna I: 255 och II: 320 har yrkats avslag å propositionen i vad den gällde förslag till förordning angående ändring i förordningen om pappersskatt m. m.

Vidare må erinras om att i de likalydande motionerna I: 218 (av herrar Öhman och Norling) och II: 272 (av herr Hagberg i Luleå m. fl.), vilka motioner väckts vid riksdagens början, hemställts, att riksdagen måtte besluta upphäva den vid 1948 års riksdag införda beskattningen av bl. a. papper.

Till utskottet ha dessutom inkommit två särskilda framställningar om vissa detaljändringar i förordningen om pappersskatt. Sålunda har Isoleeringsaktiebolaget WMB, Göteborg, i en den 12 mars 1949 dagtecknad skrift hemställt, att papper som inköptes av bolaget för tillverkning av isoleringsmaterialen »wellit» måtte undantagas från pappersskatt. Vidare har Sveri-

ges fotoleverantörers förbund i en den 18 i samma månad daglecknad skrift anhallit att utskottet måtte avstyrka det i propositionen framlagda förslaget om skatt å importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper.

Vid behandlingen inom utskottet av förevarande proposition samt de i anledning därav väckta motionerna och de under hand hos utskottet framställda ändringsyrkandena har tagits under övervägande, huruvida det vore möjligt och lämpligt att forcera riksdagsbehandlingen av nu berörda frågor i syfte att möjliggöra att eventuella ändringar i förordningen om pappersskatt skulle kunna träda i kraft antingen — såsom i propositionen föreslagits — redan den 1 april 1949 eller kort tid därefter.

I detta hänseende har å ena sidan framhållits, att frågan rörande omfattningen och fortbeståndet av pappersbeskattningen — vilken inginge såsom ett led i den skärpta indirekta beskattningen i avsikt att åstadkomma en överbalansering av budgeten — borde prövas och avgöras samtidigt med behandlingen av övriga indirekta skatter, som syftade till att bidra till budgetens överbalansering. Å andra sidan har gjorts gällande, att det vore i hög grad angeläget — särskilt med hänsyn till svårigheterna att vid tillämpningen av de nu gällande bestämmelserna uppdraga en exakt gränslinje mellan skattepliktig papp och skattefri pappersmassa — att propositionen såvitt angår detaljändringarna i förordningen om pappersskatt behandlades så skyndsamt, att dessa ändringar kunde träda i kraft den i propositionen föreslagna dagen eller snarast möjligt därefter. Sistnämnda synpunkt har starkt understrukits inför utskottet av överdirektören och chefen för kontrollstyrelsen.

Därest en uppdelning av propositionen och de i anslutning därtill väckta motionerna och övriga ändringsyrkanden anses böra komma i fråga, torde uppdelningen lämpligast böra ske på följande sätt. I ett första betänkande skulle utskottet redovisa sin ståndpunkt till *dels* de i propositionen föreslagna detaljändringarna i förordningen om pappersskatt, *dels* de likalydande motionerna I: 255 och II: 320 till den del motionerna angå nyssnämnda ändringar och *dels* de två ändringsförslag beträffande pappersbeskattningen som framstälts i de förut omnämnda, till utskottet inkomna skrifterna. Sedermera skulle utskottet i ett annat betänkande taga ställning till *dels* de i propositionen framlagda förslagen till förlängning av giltighetstiden för förordningen om pappersskatt under nästkommande budgetår och om bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om viss restitution av pappersskatt, *dels* de likalydande motionerna I: 252 och II: 317, *dels* de likalydande motionerna I: 255 och II: 320 i vad dessa två motioner beröra propositionen i sistnämnda två hänseenden, *dels ock* de likalydande motionerna I: 218 och II: 272 till den del dessa motioner innefatta yrkande om upphävande av beskattningen av papper.

Några hinder i och för sig mot en uppdelning av nu föreliggande frågor på här angivet sätt torde icke vara för handen.

Emellertid har mot en sådan uppdelning invänts, att därest pappersbeskattningen icke förlängdes att gälla även för tiden efter den 30 juni 1949

det syntes omotiverat att för den korta tid som återstode innan beskattningen helt upphörde genomföra detaljändringar i densamma; och härav följde att ett bifall till propositionen såvitt angår detaljändringarna skulle innebära ett föregripande av ett senare beslut från riksdagens sida beträffande frågan om förlängning av beskattningen för nästkommande budgetår.

A andra sidan har inom utskottet gjorts gällande att — även om detaljändringarna i pappersbeskattningen genomfördes omedelbart och frågan om beskattningens fortsatta bestånd uppsköts till ett senare tillfälle — riksdagen skulle vara helt obunden att, med beaktande av de speciella synpunkter som inverkade på bedömandet av sistnämnda fråga, taga ställning till densamma. Samtidigt härmed har framhållits, att de föreslagna detaljändringarna avsåge att förebygga befarade eller eliminera verkningarna av redan uppkomna snedvridningar inom produktionen samt bidra till att beskattningen på förevarande område bleve likformig och rättvis, och att nu anförda skäl talade för att ifrågakvarande detaljändringar upptogos till skyndsam behandling inom riksdagen.

Efter övervägande av hithörande spörsmål har utskottet ansett sig böra föreslå, att en uppdelning genomföres av propositionen och de i anslutning därtill väckta motionerna och övriga ändringsyrkanden.

I enlighet härmed avser utskottet att i förevarande betänkande behandla endast följande frågor, nämligen *dels* de i propositionen föreslagna detaljändringarna i förordningen om pappersskatt, *dels* de likalydande motionerna I: 255 och II: 320 till den del motionerna angå nyssnämnda ändringar och *dels* de två ändringsförslag beträffande pappersbeskattningen som framstälts i de förut omnämnda, till utskottet inkomna skrifterna. Övriga frågor rörande pappersskatten, som närmare berörts i det föregående, har utskottet sålunda för avsikt att taga ställning till i ett senare betänkande. Jämväl den fråga som behandlas i de likalydande motionerna I: 26 och II: 25 (om skatt på s. k. kolorerad veckopress) kommer utskottet att pröva i annat sammanhang.

Utskottet övergår härefter till att behandla nyssnämnda förslag till detaljändringar i förordningen om pappersskatt, som framlagts i propositionen eller i anslutning därtill — i motionsväg eller eljest — underställts utskottets granskning.

Enligt vad i propositionen föreslås skola från pappersbeskattningen undantagas vulkanfiber och annan kemiskt beredd fiberpapp i plattor (statistiskt nr 832). Denna undantagsbestämmelse har motiverats med att vulkanfiber — som tillverkas av cellulosa och bomullslump, vilka råvaror genom kemiska processer omvandlas till ett homogent, hornliknande material — varken på grund av sina egenskaper eller med hänsyn till sättet för dess tillverkning kan jämföras med de slag av papp och papper, som redovisas under andra statistiska nummer i tulltaxan. Vidare har framhållits, att några tekniska svårigheter icke syntes föreligga att särskilja vulkanfiber från övriga skattepliktiga varor.

Mot förenämnda förslag har utskottet icke funnit anledning till erinran.

I propositionen har föreslagits sådan utvidgning av bestämmelserna i förordningen om pappersskatt, att dylik skatt skall uttagas vid import av ljuskänsligt, fotografiskt papper (statistiskt nr 542). Ifrågavarande utvidgning har ansetts böra ske för att eliminera en viss ojämnhet i beskattningen på detta område. Enligt de nuvarande bestämmelserna är nämligen en inhemsk tillverkare av ljuskänsligt, fotografiskt papper skyldig att erlagga pappersskatt för det underlagspapper, som användes vid tillverkningen, medan en importör av färdigt ljuskänsligt fotografiskt papper undgår denna beskattning.

I den till utskottet inkomna skriften från Sveriges fotoleverantörers förbund har förslaget om införande av skatt å ljuskänsligt, fotografiskt papper bestämt avstyrkts. Detta avstyrkande har motiverats bl. a. med att fotografiskt papper, som utgjorde en rent fotokemisk produkt, icke på något sätt kunde jämföras med sådant papper, för vilket pappersskatt för närvarande utginge.

Utskottet, som i förevarande fråga inhämtat närmare upplysningar från kontrollstyrelsen, är av den uppfattningen att uttagandet av pappersskatt för importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper skulle stå i full överensstämmelse med de för pappersskatten nu gällande grunderna. Utskottet tillstyrker därför vad i propositionen i denna del föreslagits.

Såsom förut berörts har Sveriges fotoleverantörers förbund framhållit att, därest utskottet trots de av förbundet anförda betänkligheterna skulle förorda det i propositionen framlagda förslaget, förbundet utginge ifrån att de ökade kostnader som uppkomme genom beskattningen icke skulle påläggas handeln med dess knappa marginaler utan skulle bäras av konsumenterna.

I anledning härav vill utskottet erinra om det uttalande som gjordes av 1948 års bevillningsutskott i betänkandet nr 8 vid behandlingen av frågan om införande av skärpt beskattning av bensin. I nämnda betänkande som godkändes av riksdagen underströk utskottet, att därest skärpt bensinbeskattning genomfördes, de därav ökade kostnaderna för transportväsendet, handeln och näringslivet i övrigt givetvis borde slå igenom i konsumentpriserna. I samma betänkande uttalades vidare, att utskottet förutsatte, att statens priskontrollnämnd beaktade detta och att endast i sådana fall, där vinstmarginalen i något led inom produktionen eller distributionen vore större än vad som kunde anses skäligt, övervältringen av skatteskärpningarna borde begränsas.

Enligt utskottets mening äro de här återgivna synpunkterna, som anfördes av 1948 års bevillningsutskott, tillämpliga även med avseende å den nu föreliggande, till sin omfattning mycket begränsade frågan om införande av skatt å importerat ljuskänsligt, fotografiskt papper.

Den mest betydelsefulla detaljändringen, som föreslås i propositionen, avser införandet av pappersskatt i vissa fall å pappersmassa. Detta förslag innebär att skatt skall utgå för sådan massa som är avsedd att, i befintligt

skick eller efter bearbetning, användas i stället för skattepliktig vara (papp eller papper) eller av sådan vara framställd produkt. Därjämte förutsättes enligt förslaget — liksom i övriga fall då pappersskatt utgår — att varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller vidare bearbetning eller ock införes till riket. Nu berörda förslag har föranletts därav att skattefri pappersmassa efter pappersskattens införande vunnit ökad användning inom sådana områden, exempelvis inom byggnadsbranschen, där tidigare endast papp och icke pappersmassa begagnats. Vidare har kontrollstyrelsen i egenskap av beskattningsmyndighet framhållit, att avsevärda svårigheter föreläge för närvarande då det gällde att avgöra om en viss produkt skulle anses såsom skattepliktig papp eller skattefri pappersmassa.

I anslutning till förevarande förslag ha i propositionen upptagits särskilda bestämmelser om skyldighet för den, som vid ikraftträdandet av beskattningen av pappersmassa — enligt propositionen den 1 april 1949 — innehar visst lager av pappersmassa, att erlægga pappersskatt härför (lager-skatt). Sådan lagerskatt skall dock icke utgå för bl. a. pappersmassa, som visas hava levererats från tillverkaren före den 1 juli 1948. Lagerskatt skall enligt propositionen utgå endast i den mån varans vikt överstiger 1 000 kilogram.

Då de i propositionen anförda skälen för införandet av pappersskatt å sådan pappersmassa, som är avsedd att användas såsom ersättning för skattepliktig vara eller av sådan vara framställd produkt, enligt utskottets mening synas bärande, tillstyrker utskottet, att pappersbeskattningen utvidgas på sätt i propositionen föreslagits i förevarande avseende.

I fråga om lagerskatten har inom utskottet rått tvekan, huruvida en dylik skatt över huvud taget vore erforderlig. Sålunda har erinrats om att någon lagerskatt icke uttogs den 1 juli 1948 då beskattningen av papp och papper infördes. Vidare har framhållits dels att en lagerbeskattning nödvändiggjorde ett omständigt deklarationsförfarande och dels att om lagerskatt uttoges vid införandet av beskattning av pappersmassa kunde vid skattens avveckling uppkomma fråga om restitution i vissa fall av skatt å då inneliggande lager; sistnämnda spörsmål skulle få särskild aktualitet, därest riksdagen i ett senare skede skulle besluta att beskattningen skulle upphöra redan från och med den 1 juli 1949.

Emellertid har utskottet vid sitt ståndpunktstagande i förevarande fråga ansett de skäl som i propositionen anförts till stöd för uttagandet av en lagerskatt — särskilt de synpunkter som härutinnan anförts av priskontrollnämnden — väga tyngst; och utskottet har sålunda ej något att erinra mot att en lagerbeskattning genomföres.

För att i möjligaste mån begränsa olägenheterna av denna lagerskatt utan att i alltför hög grad minska dess effektivitet förordar emellertid utskottet, att lagerskatten skall utgå endast i den mån varans vikt överstiger 2 000 kilogram. Samtidigt förordar utskottet den begränsningen i lagerskatten i förhållande till vad i propositionen föreslagits, att från denna skatt skall undantagas pappersmassa, som visas hava levererats från tillverkaren under tiden den 1 juli—den 31 december 1948.

Vidare föreslås i propositionen — i syfte att ernå en likformig beskattning av å ena sidan inom riket tillverkad asfaltpapp och annan likartad papp (statistiskt nr 827) samt å andra sidan importerad papp av dylikt slag — att skattesatsen beträffande sistnämnda varor nedsättes från 15 till 5 öre för kilogram. Detta förslag biträder utskottet.

Därjämte har i propositionen upptagits ett flertal detaljändringar rörande rätten att i deklaration göra avdrag för vissa varupartier samt beträffande kontrollen över varor, som utlämnas av tillverkare för utförsel ur riket. Dessa ändringsförslag beröra i huvudsak endast den tekniska sidan av pappersbeskattningen. Mot förslagen i fråga har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Såsom förut nämnts har Isoleringsaktiebolaget WMB i en till utskottet inkommen skrift hemställt, att en av bolaget tillverkad produkt, benämnd wellit, måtte undantagas från pappersbeskattning. Till ledning för bedömandet av detta spörsmål har bolaget därjämte företett prover å dels wellit — som består av plattor sammansatta av ett flertal skikt omväxlande korrugerade och plana papper — och dels vissa andra slag av isoleringsmaterial, nämligen stenullsmattor och kraftelitplattor, vilka tillverkats av papper eller papper med eller utan tillsats av andra råvaror.

Av tillgängliga handlingar har utskottet inhämtat, att kontrollstyrelsen efter framställning av bolaget på ett tidigt stadium hos Kungl. Maj:t förordnat, att isoleringsmaterialet wellit befriades från pappersbeskattning, att kontrollstyrelsen såsom särskild motivering härför anfört att detta isoleringsmaterial vore i hög grad träbesparande samt att statens bränslekommission i utlåtande över kontrollstyrelsens förslag framhållit att ett bifall härtill borde medföra skattefrihet även för andra med wellit likartade produkter, exempelvis glasulls- och stenullsmattor. För utskottet har upplysts att kontrollstyrelsens framställning hittills icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Enligt utskottets mening kunna de särskilda omständigheter som bolaget närmare utvecklat i sin till utskottet ingivna skrift motivera, att isoleringsmaterialet wellit undantages från pappersbeskattningen. Några tekniska svårigheter torde icke uppkomma, därest ett dylik undantag genomföres; enligt vad utskottet kunnat konstatera föreligger nämligen en ej oväsentlig skillnad mellan sistnämnda material — som är homogent och uteslutande består av papper — och övriga av bränslekommissionen omnämnda isoleringsmaterial. Med hänsyn härtill föreslår utskottet, att i förordningen om pappersskatt införes en bestämmelse om att skatt icke skall utgå för papp eller papper, som användes för tillverkning av isoleringsmaterial, dock endast om den färdiga varan är homogen och i isoleringshänseende kan jämföras med porösa träfiberplattor. Denna nya bestämmelse — som sålunda åsyftar att medföra skattefrihet för isoleringsmaterialet wellit och icke, såvitt nu är känt, kommer att bli tillämplig å annat isoleringsmaterial — torde lämpligen böra införas i 1 § 2 mom. nyssnämnda förordning; samtidigt bör en omredigering av sagda moment göras.

Beträffande tidpunkten för ändringarnas ikraftträdande, vilken tidpunkt kommer att bli avgörande även för beräkandet av lagerskatten, synes det icke möjligt att genomföra ändringarna så tidigt att dessa kunna träda i kraft den i propositionen föreslagna dagen eller alltså den 1 april 1949. Utskottet föreslår i stället, att ändringarna skola träda i kraft å dag som bestämmas av Kungl. Maj:t och att bestämmelserna om lagerskatten jämkas i enlighet härmed. Därest inga oförutsedda hinder inträffa torde det bli möjligt — med tillämpning av vad utskottet här förorddat — att låta ändringarna träda i kraft omkring den 9 april 1949. Ett uppskov av nu antydd omfattning för ikraftträdandet kan icke antagas föranleda några allvarligare olägenheter.

Utskottets hemställan.

Under återropandet av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 72, till den del propositionen av utskottet upptagits till behandling i detta betänkande, icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas — antaga det genom propositionen framlagda förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt samt om fortsatt giltighet av förordningen med nedan angivna ändringar, nämligen

I) att rubriken till författningsförslaget och ingressen till detsamma erhålla följande ändrade lydelse:

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt.

Härigenom förordnas, att 1—4, 7, 13, 14 och 22 §§ förordningen den 11 juni 1948 om pappersskatt, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1949, skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

II) att i författningsförslaget intages följande, under rubriken »*Av utskottet föreslagen lydelse*» angivna bestämmelse om ändrad lydelse av 1 § 2 mom.:

Nuvarande lydelse:

Av utskottet föreslagen lydelse:

1 §.

2 m o m. Skatt skall icke utgå för ofärgat eller färgat tidningspapper som användes för tryckning av allmän nyhetstidning (ur statistiska numren 837 och 857: 2).

Ej heller skall skatt utgå för i 1 mom. avsedd vara vilken såsom postförsändelse införes till riket.

2 m o m. Skatt skall icke utgå för a) ofärgat eller färgat tidningspapper som användes för tryckning av allmän nyhetstidning (ur statistiska numren 837 och 857: 2);

b) papp eller papper, som användes för tillverkning av isoleringsmaterial, dock endast om den färdiga varan är homogen och i isoleringshänseende kan jämföras med porösa träfiberplattor; samt

c) i 1 mom. avsedd vara, vilken såsom postförsändelse införes till riket.

III) samt att ikraftträdandebestämmelserna skola erhålla följande ändrade lydelse:

Denna förordning träder i kraft å dag som Kungl. Maj:t bestämmer.

Med avseende å ikraftträdandet skola följande bestämmelser gälla.

1. Den som vid ikraftträdandet innehar pappersmassa som avses i 1 § 1 mom. d) skall, med de undantag varom nedan under punkt 2 förmäles, erlägga pappersskatt härför (lagerskatt).

2. Lagerskatt skall icke utgå för pappersmassa, som visas hava levererats från tillverkaren före den 1 januari 1949. Ej heller skall lagerskatt utgå för sådan pappersmassa, som vid denna förordnings ikraftträdande innehaves av tillverkaren eller som före förordningens ikraftträdande levererats till annan för att i befintligt skick eller efter bearbetning utföras ur riket.

I övrigt föreligger skattskyldighet endast i den mån varans vikt överstiger 2 000 kilogram.

3. Vad i 4—6, 9—13, 15, 16, 18, 22—24, 26—29 och 31 §§ förordningen om pappersskatt är stadgat skall i tillämpliga delar gälla även beträffande lagerskatten, dock att i 13 § omförmäld deklaration skall avlämnas senast en månad efter ikraftträdandet av denna förordning.

4. Kontrollstyrelsen äger utfärda de ytterligare föreskrifter som erfordras för uttagande av lagerskatten.

5. Den som vid ikraftträdandet av denna förordning bedriver tillverkning som avses i 1 § 1 mom. d) skall fullgöra den i 7 § 1 mom. föreskrivna anmälningsskyldigheten senast 20 dagar efter ikraftträdandet.

B) att de likalydande motionerna I: 255 och II: 320, i vad motionerna avse de delar av propositionen nr 72 som av utskottet upptagits till behandling i detta betänkande, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 mars 1949.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Velander, Heüman*, Franzon, Wehtje, Ramberg, Widner, Sjö, Petrén och Niklasson samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Jonsson i Skedsbygd, Kristensson i Osby, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Bladh, Brandt och Wedén.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer:

1) av herrar *Sundström*, *Nilsson* i Kristinehamn och *Brandt*, vilka ansett att utskottets yttrande och hemställan bort erhålla följande lydelse:

»I förevarande — — — (= utskottet s. 11 rad 10 uppfifrån — s. 16 rad 11 uppfifrån) — — — till erinran.

Beträffande tidpunkten — — — (= utskottet s. 17 rad 1 uppfifrån — s. 17 rad 11 uppfifrån) — — — allvarligare olägenheter.

Utskottets hemställan.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — — — (= utskottet s. 17 rad 14 — rad 21 uppfifrån) — — — ändringar, nämligen

I) att rubriken till författningsförslaget och ingressen till detsamma erhålla följande ändrade lydelse:

Förslag
till
förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948
(nr 283) om pappersskatt.

Häri genom förordnas, att 1 § 1 mom. samt 2—4, 7, 13, 14 och 22 §§ förordningen den 11 juni 1948 om pappersskatt, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1949, skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

II) samt att ikraftträdandebestämmelserna — — — (= utskottet s. 18 rad 17 uppifrån — rad 1 nedifrån) — — — efter ikraftträdandet.

B) att de likalydande — — — (= utskottet s. 19 rad 1—rad 4 uppifrån) — — — riksdagens åtgärd.»

2) av herrar *Velander*, *Wehtje* och *Hagberg* i Malmö.